

ДО:

- НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
- ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ
- МИНИСТЪР - ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
- ЧРЕЗ НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ
НА ОБЩИНИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДО
ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТИ НА ОБЩИНИТЕ
В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Д Е К Л А Р А Ц И Я

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

През 2013 год. се навършиха 110 години от героичното Илинденско - Преображенско въстание на българите за освобождение на Македония и Тракия (1903 год.), удавено в кръв от османските власти, и 100 години от зверските кланета (1913 год.), над мирното българско население в Одринска и Беломорска Тракия, организирани от Османската империя и извършени от редовната турска войска и башибозук. Мащабите, използваните средства и системността на унищожението отговарят на всички характеристики на престъпното деяние ГЕНОЦИД.

Нашата отговорност пред паметта на избитите ни предци, между които хиляди жени и деца, ни задължават да припомним на света за злодеянието, което днес Република Турция, която не скрива претенцията си да е наследник и продължител на Османската империя, премълчава и дори нагло отрича.

Кланетата над българите през лятото на 1903 год. и 1913 год. са поредната трагична страница от системното унищожаване на българския народ в продължение на 500 години след окончателното завладяване на България от Османската империя през 1396 година.

Обобщените данни и напълно достоверните конкретни факти за избиванията, опожаряванията и грабежите, според чуждестранните и българските източници, са следните:

1903 година

- От редовната турска войска е избито пет на сто от мирното българско население в районите на въстанието. Опожарени напълно са 40 села, 8 са унищожени наполовина;
- 20 хиляди бежанци се спасяват на територията на свободна България;

1913 година

- 2 юли – в село Булгаркьой са избити 1100 жени и деца и 350 мъже;
 - 8 юли – в село Енидже е избито цялото население;
 - 9 юли – в Одрин са избити 521 българи, преди това бити с железни прътове и сечени с ножове;
 - 10 юли – всички пленени жители (неизвестен брой) на село Мустафа паша (днес Свиленград) са избити в кланицата за животни. Учителят дядо Въгляров е обезглавен заедно с майката на свещеника Слав; други са били скалпирани и след това обезглавени;
 - 11 юли – в село Османли са обезчестени всички жени;
 - 13 септември – в село Деведере 80 души мъже, жени и деца са мъчени, изнасилвани и убивани в продължение на 3-4 дни;
 - 23 септември – в село Арноуткьой са избити 75 души като повечето жени са съсечени, а 13 от децата са били на възраст между 1 и 9 години;
- През периода са засвидетелствани и още садистични убийства:
- в село Гьокчебунар 40 души са изгорени живи в читалището, 400 жени и деца са изнасилвани 4-5 дена от редовна войска и башибозук;
 - в село Черничево са избити 90 души от 1 до 80-годишна възраст;
 - в село Покрован 20 души са избити с щикове, 45 са разстреляни, жените и децата са мъчени в 3 големи къщи. Трупове са запалени в църквата;
 - в село Хухла са убити 42 души, църквата е взривена с бомби, селото е изгорено;

- в село Горно Ибриюрен редовна войска убива 52 души, изгаря живи няколко старици и опожарява селото;

- в Дедеагачко и Гюмюрджинско, където живеели 18000 български християни и 5000

българи мохамедани, са извършени страшни кланета и спрямо двете общности от редовната войска, преоблечена като башибозук;

- бежанска колона от 12000 души е изтребена на място, като преди това според свидетелства на очевидци, са вадени очите на живи хора, хвърляни са полуживи хора в кладенци и пр.

- при преминаването на река Арда са застреляни и издабени около 2000 майки с деца;

- в Армаганската долина са избити около 800 души, главно жени и деца.

В Западна Тракия са избити още няколко хиляди българи, главно жени, деца и старци.

Опожарени са 22 български села.

Общо 367 000 българи са прокудени от родните си места в Източна и Западна Тракия и няколко десетки хиляди от тях са избити.

Да, дами и господа!

Това е ужасяващата истина за ГЕНОЦИДА над българите, дръзнали да защитят своите права и свободи в началото на 20 век в Европа! Тази трагедия за българския народ е предвестник на извършеното по-късно с особена жестокост избиване на повече от 1,5 млн. арменци и над 1 милион асирийци през 1915 година. То също е осъществено от властите на тогавашната Османска империя, но и до днес е отричано от наследниците на паносманистите в съвременна Турция, която прави постъпки да стане член на Европейския съюз.

Досега българският народ мълчаливо страдаше за свидните си жертви, като очакваше поне официално извинение от правителството на Република Турция. Днес, обаче, пред лицето на засилващите се неоосманистки амбиции на ислямистките сили в Турция да фалшифицират истината за робството, да обявяват своите убийци за жертви, а християнските народи за палачи ние не можем да мълчим.

Като общински съветници днес ние:

- **ЗАЯВЯВАМЕ** нашето дълбоко осмислено убеждение, че пътят ни с нашите сънародници с турско самосъзнание е общ в името на по-доброто бъдеще на поколенията на България. В усилията си да изграждаме доверие и единение не желаем користна намеса отвън.

- **БЛАГОДАРИМ** на онези чуждестранни дипломати и журналисти, общественици и културни дейци от Австро - Унгария, Германия, Италия, Русия, САЩ, Англия, Франция и пр., които застанаха на страната на справедливостта, гражданската свобода и демокрацията и по този начин защитиха правото на българите да имат своя държава и свое управление и ги подпомагаха с каквото могат, за да облекчат тяхната съдба.

НАСТОЯВАМЕ ПАРЛАМЕНТЪТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ДА ПРИЕМЕ СПЕЦИАЛНА ДЕКЛАРАЦИЯ В ПАМЕТ НА ДЕСЕТКИТЕ ХИЛЯДИ БЪЛГАРИ, ИЗБИТИ ПРЕДИ 100 ГОДИНИ, ТАКА КАКТО ПРИЕ ДЕКЛАРАЦИЯ ОТ 10.11.2012 година В ПАМЕТ НА 19 ЖЕРТВИ НА Т.Н. ВЪЗРОДИТЕЛЕН ПРОЦЕС.

ОБРЪЩАМЕ СЕ С ПРИЗИВ КЪМ ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТИ НА ОБЩИНИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЗА ПРИЕМАНЕ НА ДЕКЛАРАЦИЯТА, КОЕТО ЩЕ БЪДЕ ИЗРАЗ НА ПРЕКЛОНЕНИЕТО И ПОЧИТТА НА МЕСТНАТА ВЛАСТ КЪМ ПАМЕТА НА ДЕСЕТКИТЕ ХИЛЯДИ БЪЛГАРИ, ЖЕРТВИ НА ТУРСКИЯ ГЕНОЦИД.

**ОБЩИНСКИ СЪВЕТ КАРЛОВО
ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

[Handwritten signature]
инж. СТОЙО КАРАГЕНСКИ

На основание чл.21, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, Декларацията е приета на редовно заседание на Общински съвет Карлово, проведено на 30.01.2014 година.